

Boekbesprekingen

Dr. Anton MAXSEIN, *Aurelius Augustinus: Das Gut der Witwenschaft*. (Sankt Augustinus — De Seelsorger. Deutsche Gesamtausgabe seiner moraltheologischen Schriften). Würzburg, Augustinus-Verlag, 1952. XII-58 pp. Geb. DM. 4,80.

Comme le dit l'auteur dans son introduction, la traduction de la lettre de saint Augustin à la veuve Juliana, est d'une réelle actualité. L'Evêque d'Hippone dédia en 414 cet opuscule à de nombreuses femmes qui avaient perdu leur mari pendant les invasions barbares. Les méthodes de guerre ont peut-être changé depuis, mais la souffrance humaine reste de tous les temps. L'Evêque africain montre ici aux veuves la possibilité d'une sublimation, ou mieux il leur expose la voie de la perfection chrétienne. En cherchant une union plus intime avec Dieu, l'amour naturel se transformera dans un amour transcendant. La continence des veuves contribue ainsi à la gloire du Corps Mystique. On sera reconnaissant à M. Maxsein pour sa traduction fidèle et son commentaire en fin de l'opuscule.

T. VAN BAVEL, O. E. S. A.

J. GEELHOED, *Augustinus. Met een inleidend woord van Prof. P. Deddens en een studie van Ds. Joh. Francke getiteld: De Doctrina Christiana*. Goes, Oosterbaan & Le Cointre, 1952, 222 pp. Geb. f. 5,50.

Ongetwijfeld was het niet de bedoeling van de schrijver om een wetenschappelijk werk te leveren, maar veeleer wilde hij de leek een beeld geven van leven en werk van de grote Kerkvader. Het was een goed idee om korte overzichten van Augustinus' belangrijkste werken in de levensbeschrijving in te lassen. Over het algemeen kan men zeggen dat schrijver, die ook de katholieke Augustinus-literatuur niet verwaarloost, persoon en leer van deze laatste objectief weergeeft. Zijn belezeneheid stelt hem in staat een genuanceerd oordeel te vellen. We kunnen o. a. volledig met hem instemmen waar hij verklaart, dat we Augustinus vóór zijn bekering te veel zien als iemand, die zich wentelt in het slijk der zonde en te weinig als iemand, die het gelukzalige leven, dat is die God

zoekt. Van de andere kant spaart de auteur geenszins zijn kritiek telkens wanneer hij Augustinus in botsing weet met de Protestantse geloofsovertuiging. Al wat niet-Bijbels is, wordt beslist afgewezen. Vooral de ascese moet het ontgelden en we menen dat de auteur hier een beetje te ver gaat wanneer hij « *docta ignorantia* » weergeeft met « geestelijke waanzin ». De oorzaak van het misbruik om het doopsel uit te stellen, moet ons inziens niet gezocht worden in het feit « dat de zonden, die men na de doop bedreef, zwaarder werden toegerekend dan zonden vóór de doop begaan ». De oorzaak was veeleer dat de kerkelijke vergeving niet zo gemakkelijk en niet zo vaak als men wilde, ontvangen kon worden. Het gaat hier dus eerder om een kwestie van disciplinair karakter.

T. VAN BAVEL, O. E. S. A.

Angel Custodio VEGA, O. S. A. *La « España Sagrada » y los Agustinos en la Real Academia de la Historia*. El Escorial, Imprenta del Real Monasterio, 1950, in-8°, 123 blz. + 6 fotos.

Dit werk bevat 2 delen: de intreerede van E. P. Angel Custodio Vega als « Individuo de numero » (werkend lid) der Real Academia de la Historia, gevolgd door een biobibliografische nota over Don Antonio Ballesteros y Beretta, zijn voorganger in de Academia. Daarna volgt de welkomstrede door Don Agustín Gonzalez de Amezua, met een lijst van de door E. P. Angel Custodio Vega gepubliceerde werken (71 nummers).

Sedert meer dan een eeuw is de Academia met de Orde van St. Augustinus verbonden door het monumentale werk « *España Sagrada* », waarvan de medewerkers, de EE. PP. Florez, Risco, Merino en La Canal, allen leden der Academia waren.

In de schoot der Academia was D. Antonio Ballesteros y Beretta lid der commissie der « *España Sagrada* », en om de grote sympathie welke de afgestorvene steeds aan dit monumentale « *œuvre* » betoonde, stelde de nieuwe academicus er prijs op zijn confraters een overzicht te geven omtrent de wording van de « *España Sagrada* ».

Deze publicatie omvat tot heden 50 boekdelen: het plan werd door Pater Enrique Florez opgevat. Hij alleen was in het begin de enige bewerker en nam de taak op zich de eerste 21 boekdelen te publiceren.

De « *España Sagrada* », in de XVIIIe eeuw ontstaan, is naar de mening van geleerden als P. García Villada, de Bollandisten, Menéndez Pelayo, een gedurfde onderneming voor die tijd. Indien dit werk niet opgebouwd is volgens de regels der hedendaagse critiek, hetgeen ook niet geëist kan worden dan bewaarde het toch tot op heden zijn documentaire waarde. De schrijver heeft het bestaande bronnenmateriaal grondig gezuiverd. « P. Florez vertegenwoordigt op zichzelf een tot nu toe bijna onbekende school en nieuwe orien-